

ਸਿਵਿਲ ਅਪੀਲ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਮਨੇ
ਰੂਪ ਚੰਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ

ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ, ਆਦਿ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1952 ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 369 ਤੇ execution

ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ (XIX ਆਫ 1947) ਸੈਕਸ਼ਨ 9-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 9 ਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ-ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ-ਨਿਯਮ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਲਈ ਸੰਪਤੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਪੈਸਾ ਕੁਰਕਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਫੈਲਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਕਸਟਡੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲੇਵੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਅਵੈਧ ਜਾਂ ਗਲਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਸਟਡੀ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਹਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਕਸਟਡੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਸਟਡੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਕੱਲੇ ਵਾਧੂ ਹੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ

ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਆਰ.ਪਰੂਆ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., II ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 16 ਜੂਨ, 1952, ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਲਾਗੂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਸ੍ਰੀ ਰਾਜਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ- ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਨੇ ਮਿਤੀ 26 ਮਾਰਚ, 1952, ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ।

ਭਾਗਵਤ ਦਿਆਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਮਰ ਨਾਥ ਮੌਗਾ ਅਤੇ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ ਆਨੰਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਜੱਜਮੈਂਟ

ਏ. ਐਨ. ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨਾਮ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ।

ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਧਾਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਮੱਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲੀਜ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਅਜਮੇਰ-ਮੇਰਵਾੜਾ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ

1522 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਅਤੇ ਸੂਟ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਤੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 2862 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਨੇ ਉਸ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਕੁਰਕੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ, ਉਸ ਕੋਲ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੀ, ਰਕਮ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸਵਾਲ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨੁਕਤੇ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਿਰਣਾ ਲੈ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ 60 ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੇਵਦਾਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਨੂੰ ਕਸਟੋਡੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਉੱਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਲਈ ਕੋਈ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੁਰਕੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹ ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਕੁਰਕਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਤੋਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਫੈਲਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਕਸਟੋਡੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਲੋਥੀ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਗਲਤ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਸਟੋਡੀ ਜਾਂ ਡਿਸਚਾਰਜ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਸਟੋਡੀ ਨੂੰ ਕਸਟੋਡੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਕਸਟੋਡੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਉਸ ਰਕਮ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਵਾਧੂ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਐਕਸ-ਪਾਰਟੀ ਬੈਨਰ, ਰੀ ਕੀਵਰਥ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਕਾਇਆ ਬਿੱਲ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ £1300 ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ, ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ £880 ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇੱਕ ਲਿਕਵੀਡੇਸ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਲਿਕਵੀਡੇਟਰ ਨੇ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲੈਣਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੰਡਣ ਲਈ £880 ਆਦਿ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਬੇਕਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਦਿਆਂ ਦਾਅਵਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:-

"ਉਦਾਲੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ £ 880, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਬਣ ਗਏ; ਇਹ ਹੁਣ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੁਦਈ ਲਈ £ 880 ਲਈ ਸੀ। ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਾਦਾ ਹੁੰਦਾ; ਪੈਸਾ ਮੁਦਈ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।"

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ। ਜੇ ਐਕਸ਼ਨ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ

ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਉਸ ਧਿਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੀ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਮੇਪਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਅਰਲ ਆਫ ਸ਼੍ਰੀਅਸਬਰੀ ਅਤੇ ਟੈਲਬੇਟ, ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਦੇਵਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ

ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਪੈਸੇ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਹੋਰ ਨਿਰਧਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਵੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਬਦੁਸ ਸਲਾਮ ਬਨਾਮ ਵਿਲਾਇਤ ਅਲੀ ਖਾਨ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਗਾਊਂ ਕੀਮਤ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ। ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲ, ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖ਼ਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਿਕਰੀ-ਧਾਰਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖ਼ਾਲੀ ਹਿੱਸੇ ਲਈ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਕੀਮਤ ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਲਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਲਟਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ:-

"ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਲੈਣਦਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੰਨੇ ਹੀ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦਾ ਲੈਣਦਾਰ/ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਪੈਸਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਜਾਣੇ ਜਾਣ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੱਸਟਡੀ ਵਿੱਚ ਹੈ।"

ਦੂਜਾ ਮਾਮਲਾ ਸੰਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਘਸੀਟਾ ਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪੂਰਵ-ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰੀਦ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਿਕਰੀ ਧਾਰਕ ਦੇ ਇੱਕ ਲੈਣਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਲਿਆ, ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ ਸੀ- ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਹੋਰ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ pre emptor ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਕੁਰਕੀ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਬਦੁੱਲਾ ਬਨਾਮ ਅਮੀਰੁਦ-ਦੀਨ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਗਾਊਂ ਡਿਕਰੀ ਦੇ ਧਾਰਕ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ 1,475 ਰੁਪਏ ਦੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਰਕਮ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦੇ ਇੱਕ ਰਿਵਰਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਬਿਨਾਂ ਲੋੜ ਤੋਂ ਹੈ, ਅਤੇ 300 ਰੁਪਏ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਫਿਰ ਮੁਨਸਿਫ਼ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾਤਮਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਨਸਿਫ਼ ਨੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ ਪੈਸੇ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਐਂਡਰਸਨ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:-

"ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੈਨਡੀ ਦੇ ਜੁੱਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੇਤਾ ਦਾ, ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦਾ, ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਪੈਸੇ ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ- ਉਸ ਦੇ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਨੂੰ ਪੂਰਵ ਸੰਚਾਲਕ ਨੂੰ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸੰਗਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਨੂੰ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣੀ, ਜੋ ਕਿ ਖਰੀਦ-ਪੈਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ 'ਤੇ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣਾ ਮਨ ਬਦਲੇ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਸਹੂਲਤ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ

ਪੈਸਾ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਉ, ਅਤੇ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਮਾੜਾ ਸੇਂਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਪਏਗਾ, ਉਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈ ਸਕਦਾ।"

ਇਹ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ-ਸਭਾ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਸਨ ਐਕਟ 1913 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 11 ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਂਪਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ।

ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਵੱਲੋਂ ਪੈਸੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਮੋਗਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਦੇਣਦਾਰ ਨੇ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 1.522 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਸੀ।, ਉਸ ਕੋਲ ਉਕਤ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਮਝੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਪ੍ਰਵੀਨਸ ਆਫ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਬਨਾਮ ਭੋਲਾਨਾਥ ਸੇਨ, ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਉੱਤੇ ਕੁਝ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਤਜਵੀਜ਼ ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਹੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਲੈਣਦਾਰ ਲਈ ਇਹ ਪੈਸਾ ਕੁਰਕ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਖਰਚੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਾਧੂ ਸਰਪਲੱਸ ਉਪਲਬਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਡਿਪਜ਼ਿਟ ਜਮ੍ਹਾਂਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ 'ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਗਦੀਸ਼ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੁਸੰਮਤ ਰਾਮਸਕਲ ਕੁਇਰ ਵਿਚ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੌਂਸਿਲ ਵਿੱਚ ਮਹਾਮਹਿਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਏ ਗਏ ਘੋਲਕਰਤਾ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਰਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲ ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਜੱਜਮੈਂਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਆ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਟੈਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸਿਵਾਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜੋ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਾਂਗਾ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਕਢਵਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਕਸਟੋਡੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਿਸ ਲਈ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਹੀਂ ਕਢਵਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Kirna Devi Translator